

ще се огъне при точките, дето действуватъ силитъ на ума и на сърдцето. Този случай ни представя човѣкъ съ силна воля, т. е. съ моралъ. На него всѣкога може да се разчита. Обаче, ако крайните точки на вѣжето, дето действуватъ силитъ на ума и на сърдцето, сѫ здрави, а срѣдната точка—мѣстото на волята—слаба, огъването ще стане, именно, въ срѣдата. Този случай ни представя човѣкъ съ слаба воля — на него не може да се разчита. Оттукъ вадимъ следното заключение: когато волята на човѣка е слаба, той слизи надолу; когато волята му е силна, той се качва нагоре, т. е. възлиза. Значи, ако умътъ и сърдцето сѫ силни, а волята — слаба, човѣкъ слизи; ако умътъ и сърдцето сѫ слаби, а волята — силна, човѣкъ възлиза.

Това е отношение между силитъ на физическия свѣтъ. Така се пази равновесие на земята. Въ духовния и въ Божествения свѣтъ силитъ на ума, на сърдцето и на волята сѫ еднакви. Тѣ се представляватъ като страни на равностраненъ трижгълникъ. Като изучавате проявите на волята, добре е да наблюдавате, подъ чие влияние се намира тя: подъ влиянието на ума, или на сърдцето. Проявите на волята въ двата случая ще бѫдатъ различни. Добре е да изучавате тия прояви, за да придобивате повече опитности.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате закона на равновесието, чрезъ който можете да регулирате силитъ на ума и на сърдцето си. Волята се явява като равнодействуваща между